

51 e Nieuwsbrief Juli 2024 Werkgroep Hospitaleren Roncesvalles

Wanneer u de nieuwsbrief van de WHR niet langer wenst te ontvangen of bij wijziging van uw (e-mail en/of adresgegevens) dit graag doorgeven aan de WHR:

wq.roncesvalles@santiago.nl

De WHR is in principe alleen bereikbaar op bovenstaand email adres. Gebruik dus niet de privé emailadressen, want soms wordt de vraag dan pas in een later stadium beantwoord. Alle werkgroep leden hebben toegang tot dit mailadres, zodat er direct gehandeld kan worden.

*Diedrick Jansen Voorzitter
An Pikker, penningmeester,
Janine Verhaaf-Maaskant . secretaris,
Hans Perik, planner
Bert de Stigter , assistent planner
Peter Stoks , P.R.
Noortje Spekman-Waasdorp, Handboek, Libro en Nieuwsbrief .
Herman Velvis, afgevaardigde vanuit het Bestuur.*

Berichten van de werkgroep en over Roncesvalles

Afgelopen week ontving de werkgroep een berichtje van de toekomstige assistent P.R. : Nico van der Steen.

Wegens persoonlijke omstandigheden moet hij afzien van het overnemen op termijn van het PR werk van Peter Stoks.

De werkgroep vindt dit uiteraard heel jammer, maar hebben er begrip voor. Nico geeft wel aan dat hij beschikbaar blijft voor het werken in Roncesvalles als Jefe. En daar zijn wij heel blij mee.

Verkeersdrukte

I.v.m. de Olympische spelen en daarna de Paralympische spelen die tot en met 8 september duren zijn er vertragingen en omleidingen rond Parijs.,

Als je met de auto reist is het verstandig om via de westkant naar Amiens en Rouen te rijden en Parijs te laten liggen. Of via Chartres via Orleans, Tours, naar Poitiers. Dat is voor een deel geen autobaan, maar wel autowegen.

Via de oostkant van Parijs rijden via Reims, Troyes en Orleans naar Tours, Poitiers Houdt dus de informatie hierover goed in de gaten.

Belangrijk voor de groepen 12,13 en 14.

Het ministerie van Buitenlandse zaken geeft voor Frankrijk code geel aan.

Wees alert, er zijn bijzondere veiligheidsrisico's.

Gereedschap

In Roncesvalles hebben wij eigen gereedschap om kleine reparaties te doen. Helaas wordt er niet goed mee omgegaan. Het wordt door de Hospitaleros gebruikt, en daarna niet opgeborgen en overal achtergelaten. Bij de laatste inventarisronde afgelopen juli is dat ook geconstateerd.

Er staat ook een gele kist, die eigendom is van de eerdere voorzitter Tonny Willems. Hierin was zijn eigen gereedschap opgeborgen. Helaas hadden wij al vorig jaar ontdekt dat deze kist, die met een hangslot dichtzat, was opengebroken. Er is nu contact geweest met Tonny Willems en het resultaat van dit gesprek is dat de werkgroep dit gereedschap mag houden.

Tijdens periode 14 zal een en ander goed worden uitgezocht en alles opgeborgen worden in de twee stalen kasten, die afgesloten kunnen worden met sleutels 11 en 12..

Inventaris in Roncesvalles

Afgelopen juli is de inventaris in Roncesvalles nagekeken en geteld. Er is een lijst gemaakt van zaken die van de WHR zijn. Echter, in de loop van de jaren is er veel kapot gegaan, vervangen of weggedaan. Maar nog steeds komen er zaken bij, die een Hospitalero gratis meebrengt. Zoals deze koffiekoppen. Wel heel leuk, maar niet passend in ons idee van een standaardservies.

Daar willen we echt een einde aan maken, omdat er te veel, en ook soms onnodige dingen worden meegebracht.

Hospitaleros, breng dus zelf geen artikelen meer mee naar Roncesvalles. Mocht iets onmisbaar blijken of plotseling kapot gaan, dan neemt de Jefe contact op met de Werkgroep.

In augustus worden er artikelen bijgekocht en meegenomen naar Roncesvalles, zodat er een standaard inventaris is dat in de kastjes in de keuken staat. Dus bijv. geen 20 wijnglazen en heel veel waterglazen. Alles wat op dat moment te veel is wordt bewaard in de witte kast in de hal van de eerste verdieping.

Mocht er dan iets breken kan er aangevuld worden.

Maar ondanks dat er onvermijdelijk dingen kapot gaan, vinden er ook mysterieuze verdwijningen plaats.

Een paar voorbeelden uit het afgelopen jaar :

Het onderstel van de waterkoker
Een net nieuw gekochte zaklamp
Het binnenrekje van de eierkoker
Siliconen deksels voor pannen
Een oranje keukenschort

Een nieuwe handstofzuiger is aangeschaft

Planning 2025

Het ligt in de bedoeling dat de nieuwe assistent planner Bert Stigter vanaf volgend jaar de planning volledig gaat overnemen. De planning voor 2025 doet hij nog samen met Hans Perik.

Bert heeft een programma ontwikkeld die inmiddels ook al heeft proefgedraaid.

Dus de computer doet in eerste instantie de indeling aan de hand van de ingevulde antwoorden.

Er is nu een kleine wijziging in de te beantwoorden vragen bij de aanmelding.

Het aanmelden moet nog steeds via de website van het Genootschap. Maar daarna neemt het programma de indeling over. Het is de bedoeling dat vanaf half september de aanmelding voor Hospitaleren in 2025 openstaat en dan eindigt rond 1 november 2024.

Tijdens de terugkomdag op 16 november wordt de eerste voorlopige indeling bekend gemaakt.

Pas vanaf 1 januari 2025 is de planning definitief.

Terugkomdag voor de Hospitaleros op zaterdag 16 november 2024 in Holten

Geschiedenis van het Handboek, het Libro de Oro en de Nieuwsbrief

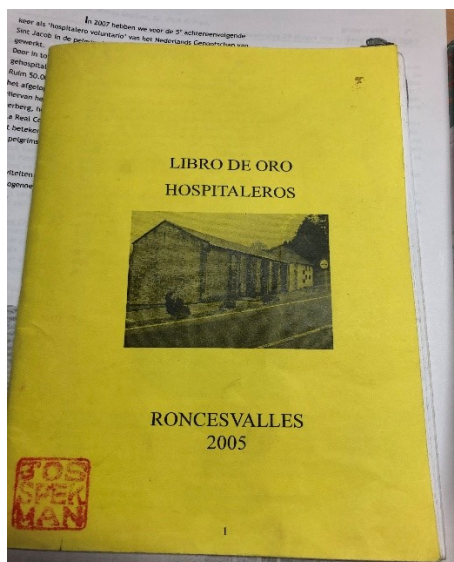
Handboek

De samenwerking van het Nederlands Genootschap en het Colegiata is in 2003 begonnen. In dat jaar zijn er de eerste Hospitaleros begonnen met hun werkzaamheden in de "oude herberg" Itzandegia genoemd. Het was toen niet druk en zij waren maar met 2 of 3 personen. Zij zijn toen al begonnen met allerlei weetjes en afspraken in een schriftje vast te leggen. Alles met de hand, want een PC

was er toen nog niet en wel handig voor de volgende groep Hospitaleros. Jefe Martien van Diesen, Hospitalero van het eerste uur, is in het begin nauw betrokken geweest bij het ordenen van alle aantekeningen en op 27 februari 2013 is het Handboek voor het eerst in gedrukte vorm verschenen. (Versie 1.1.) Langzamerhand zijn er herdrukken verschenen, inmiddels alweer versie 7.1. Nu staat het Handboek alleen als document op de laptop in Roncesvalles. En alle nieuwe Hospitaleros krijgen het per email toegestuurd.

Libro de Oro

In de beginjaren van het Hospitaleren werd er al gesproken om leuke voorvallen op te schrijven. Ook dat gebeurde natuurlijk met de hand en in een keurig schriftje. De toenmalige planner, regelaar en klusjesman Gerard Konings verzamelde deze aantekeningen en typte ze dan thuis uit, wat dan een klein documentje werd en aan iedere Hospitalero aan het einde van het seizoen werd uitgereikt. Langzamerhand werd het boekje groter, dikker en met veel foto's. Helaas wordt het Libro niet meer aan het einde van het seizoen uitgereikt. De kosten werden te hoog, maar het is nog steeds te lezen op de website van het Genootschap.

Het eerste Libro de Oro

2005 totaal 19.976 pelgrims en 1259 wassen en drogen

Toen al schreef Don Jesus Labiano, de prior, zijn dank aan alle Hospitaleros voor het zware werk dat zij deden.

Nieuwsbrief

Jaar in en uit gaan er Hospitaleros naar Roncesvalles. Ingedeeld in een bepaalde periode en vooral benieuwd wat er zo al op hen afkomt.

Noortje Spekman, lid van de WHR vond het belangrijk om meer informatie te krijgen over de gang van zaken in Roncesvalles. In 2013 heb ik het toenmalige bestuur van de werkgroep gevraagd of er gedurende het jaar meer informatie kon komen. Tijdens de bestuursvergadering van 11 juni 2013 is toen besloten om te starten met een Nieuwsbrief. In 2013 zijn er 3 verschenen en in 2014 totaal 5 en in 2015 1.

Omdat er veel veranderingen in Roncesvalles, na het in gebruik nemen van Aterpea, en er onvrede was over de onduidelijke of geen communicatie vanuit het Colegiata is medio 2015 bijna het hele bestuur opgestapt. Dus ook de Nieuwsbrief kwam in gevaar. Tonny Willems heeft mij toen benaderd (als indiener van het verzoek om een Nieuwsbrief te starten), of ik het over wilde nemen en gelijk bestuurslid wilde worden en tevens het Libro en het Handboek wilde onderhouden en regelen. Daarop heb ik volmondig ja gezegd en tot op dit moment ben ik nog steeds bestuurslid, en dus belast met de zorg voor het Libro, Het Handboek, en overige zaken. Dit werk doe ik nog steeds met veel plezier. Inmiddels is dit mijn 51 e Nieuwsbrief.

Overzicht aantal pelgrims

In de afgelopen periodes zijn het volgende aantal pelgrims ontvangen.

	2019	2022	2023	2024
P 1	621	578	643	649
P 2	1983	1233	1935	2026
P 3	2471	1966	2951	2831
P 4	2914	2668	3372	3354
P 5	3009	3109	3403	3350
P6	2896	3042	2774	2841
P 7	2670	2605	2433	2382
P 8	2381	2089	1807	2011
P 9	2580	1942	2048	2143
P 10	2362	2042	1940	2022
P11	2770	2202	2696	
P 12	2808	2319	2545	
P 13	2886	2618	2987	
P 14	3090	3384	3476	
P 15	2877	2912	2700	
P 16	1830	2103	1706	
P 17	883	810	851	
P 18	373	358	-----	

Fragmenten uit de verslagen van het Libro de Oro 2024

Periode 5 Vrijdag 3 mei t/m 17 mei

Aantal pelgrims : 3.350

Bij de overdracht van groep 4 hoorden we dat het druk is geweest. Daarvoor hadden we in het pelgrimsbureau in Saint Jean-Pied -de-Port al gehoord dat daar gisteren over de 400 mensen waren geweest en dat die trend al een tijdje stijgend is. Nou, dat hebben we geweten. Om half vier moesten we 'nee' verkopen en zeker 100 mensen doorsturen. Dat ging al snel steeds verder af van Roncesvalles. Alle hotels en herbergen in de nabijheid waren ook vol. De taxibedrijven hadden een goede dag.

Gedurende de dag hebben onze twee technisch onderlegde collega's de nodige reparaties uitgevoerd. We kregen twee niet functionerende centrifuges en twee kapotte drogers overgedragen. Dankzij Wim en Kees werken ze weer. Wat ook weer in orde is, is de deur naar het appartement die over de vloer sleepte. Dankzij een wisseling van een scharnier werd ook dat probleem verholpen.

In de wasserij is het technische team bestaande uit Kees en Wim er in geslaagd om de tweede grote wasdroger aan het drogen te krijgen. Kleine kanttekening: hij maakt af en toe het geluid van een XXL espresso apparaat. Wordt vervolgd.

De tweede droger groeit uit tot het "piece de resistance" van het technische team. Er zijn onderdelen uit oude afgedankte machines gehaald en Kees heeft onderdelen in Nederland besteld bij zijn oude werkgever. Die worden per expres via Correos bezorgd. Wordt verder vervolgd.

Tussen de bedrijven door heeft Wim alle deuren gesmeerd. Het resultaat is dat die nu allemaal met een grote klap dichtvallen. Later opgelost met dempers.

We zijn verblijd en verrast door een achtergelaten Koreaanse waterkoker. Deze is direct in gebruik genomen door ons keukenteam. Van de oude is de onderkant namelijk spoorloos verdwenen. Inmiddels werken alle wasmachines en drogers. De lekkage in de grote wasmachine is opgelost door vulkaniserende tape. Wim heeft in de nazit nog geprobeerd om uit te leggen wat dit is. Helaas.

De onderdelen voor de grote wasdroger zijn binnen. Kees en Wim hebben bekeken wat de conditie was van de reparatie en hebben besloten de nieuwe onderdelen er niet in te zetten. Het draait goed en de speling van de spanrol is minimaal. De reserveonderdelen hebben we in het paneel opgeborgen aan de achterzijde aan de bovenkant. Mocht het nodig zijn dan zijn daar de reserveonderdelen

Hulde aan dit reparatieteam

Vandaag is de bisschop op bezoek om de mis te celebreren met Don Bibiano. Het is waarschijnlijk het feest van de Maagd van Roncesvalles. Met een processie met mannen in het zwart en met zwarte hoodies. Waarschijnlijk dorpelingen die boete moeten doen en hiermee de maagd eren .

Periode 6 Vrijdag 17 mei t/m 31 mei

Aantal pelgrims: 2.841

Bij aankomst in de Albergue direct vol aan de bak. Door het slechte weer stond alles in de gangen propvol en moesten we om 15.00 uur al de eerste mensen wegsturen omdat we vol waren. Altijd even wennen zo'n eerste dag en toch wel lastig om erg vermoeide mensen niet te kunnen helpen.

Een man uit Korea meldt zich met google translate dat al zijn kleren verdwenen zijn bij de douche. Wij zeggen hem nog eens goed te kijken en over een half uur terug te komen. Precies op tijd komt hij terug met weer iemand anders om zijn verhaal te doen. Dat herhaalt zich nog een paar keer. Bij het afleveren van zijn rugzak bij het bagagehok, geeft hij aan dat zijn vrouw zijn kleren heeft meegenomen. Daarna komt hij net als vele anderen vanmorgen terug om spullen uit zijn rugzak te halen of er weer in te stoppen. Rugzakstress.

Wat een dag. Gisteravond een totaal onhandelbare vrouw, welke al vloekend en schreeuwend zelf wel de regels zou bepalen, er samen met Marisol en de politie uitgezet. Triest maar onvermijdelijk. Je denkt dat zal het toch wel een beetje zijn voor de komende dagen? Maar misschien moet ook alles samen komen. Op een vijfhonderd meter van de Albergue is er vanmiddag iemand van begin zestig overleden. Een Duitse pelgrim kwam het mij melden. Al het mogelijke wordt in werking gezet. Maar het mocht helaas niet meer baten. Hoe onwerkelijk soms ook, maar alles gaat door. Een Duitser is in Parijs in de metro beroofd van al zijn papieren en heeft alleen een foto van zijn Ausweis. Dus mag hij natuurlijk niet ingecheckt worden. Politie erbij om rapport op te stellen, iets wat men in Parijs weigerde omdat ze dat anders wel 1000 x per dag zouden moeten doen. Lekker gemakkelijk.

Enfin, met het rapport dat door de Politie is opgemaakt kan hij verder reizen. Thuisfront heeft e.e.a. geblokkeerd en voor de terugreis via Vigo in Portugal kunnen ze zich melden bij de consul aldaar.

De Donativopot wordt ineens door een Ierse pelgrim met € 22,-- opgewaardeerd. Hij zou eigenlijk in de winterherberg moeten slapen. Maar ik vond dat bij zo'n genereus gebaar een andere behandeling gepast was. Bed 337 werd zijn deel.

De Donativopot wordt ineens door een Ierse pelgrim met € 22,-- opgewaardeerd. Hij zou eigenlijk in de winterherberg moeten slapen. Maar ik vond dat bij zo'n genereus gebaar een andere behandeling gepast was. Bed 337 werd zijn deel.

. Over één pelgrim familie blijven de gemoederen zich bezighouden, jawel de familie Mouse. Ze zijn schichtig, qua corpulentie obesitasachtig. Een voordeel, met transport van rugzakken heeft

Herman het makkelijk, men heeft niets bij zich.

Registreren is er niet bij want Marisol is er ook niet van gediend, dus familie Mouse kiest haar eigen bedje daar waar maar plek is. Soms worden de Dolly Dots op 3 verrast met een Mouse bij de deur. Gevolg is dat de dames melden dat ze in staking gaan als Jefe de familie Mouse niet direct de deur wordt gewezen.

Alle gekheid in een “muizenval” de zondag begon mooi, fijn op het terras gezeten bij Sabina

Aan het eind van de dag komt een Braziliaan een beetje in paniek bij ons. Zijn mobiele telefoon is weg. Gestolen of? En nu? Een nieuwe mobiel kopen in Pamplona. Maar hoe laat ik dat het thuisfront weten? Gelukkig wist de man het telefoonnummer van zijn vrouw. Tonnie kan hierdoor een connectie maken via WhatsApp. Iedereen weer gelukkig. En zoals zo vaak, vanmorgen met een stralende glimlach komt hij melden dat zijn mobieltje in een vak van zijn rugzak zat. De Camino waakt over ons allen.

Periode 7 Vrijdag 31 mei t/m/ 14 juni

Aantal pelgrims: 2.382

Een Koreaans meisje had haar rugzak laten verzenden naar Roncesvalles vanuit Orisson. Haar paspoort zat in haar rugzak. Haar schrik was groot toe ze haar rugzak niet zag in de

bagageruimte. Snel gebeld naar haar bagage transport. Nee, ze hadden haar rugzak niet meegenomen. Hij stond net even niet op de juiste plek, wel vlak daarbij. Ze wilden alsnog haar bagage naar Roncesvalles brengen, maar wel voor de prijs van 80 euro...met de 10 euro die ze al in het zakje had gestopt...was ze maar liefst 90 euro kwijt! Ja, de service laat soms te wensen over.

Maar ,zei ze : *“if you are losing something, you win the experience”*is een Chinese zegswijze.

En hoe wonderlijk dat een telefoon en portemonnee met paspoort niet direct gemist worden door de pelgrim. Maar in de avond kwam de eigenaar van de telefoon...en hoe blij en opgelucht was hij dat zijn telefoon daar lag. *“My whole life is in there”*..

De eigenaar van de portemonnee was de volgende dag dolgelukkig toen hij zijn portemonnee weer zag.

Familie muis laat zich veelvuldig zien. Ze wagen zelfs grote sprongen over de rugzakken in het bagagehok. Een pelgrim pakte blij haar rugzak van de plank.....toen een gil....want met de rugzak kwam er ook een muis mee! De muizenvallen zijn uitgezet en heel regelmatig worden ze gevangen!

Als een pelgrim vertelt dat er nogal een ludiek campertje op de parkeerplaats staat, gaan een aantal Hospitaleros een kijkje nemen. Een 60-jarige Duitser met een grote baard en hoed heeft een soort van kist, die wordt aangedreven door een antieke tractor. Hij kan de snelheid van 6 km per uur bereiken. De hele kist is kleurrijk behangen met allerlei grapjes. Bijna een soort van kunstwerk. Iemand met een grote vrachtwagen heeft hem mee genomen de Col over om hier te komen. Dat had hij nooit alleen gered. Een echte bezienswaardigheid!

Om 3 uur in de nacht gaat de bel en er staat een pelgrim uit Porto Rico voor de deur. Gebracht door 4 Bomberos met twee jeeps. Hij was verdwaald op de berg en had het alarm nummer van de SOS gebeld. Toch weer prachtig om te zien hoe alle hulpdiensten hier samenwerken. We vonden het enigszins wel vreemd dat een mede pelgrim, die deze dag met hem had mee gelopen, ons niet had geïnformeerd over het

feit dat hij nog niet in de herberg was aangekomen.

Twee pelgrims rekenden af in de wasserij met.....ja heus: een vervalst tientje! Maar de attente Hospitalero s Theo en Michael hadden het snel door!

Periode 8 Vrijdag 14 juni t/m 28 juni

Aantal pelgrims : 2.011

Er meldt zich een echtpaar dat hier heeft gereserveerd voor een overnachting en deze ook al online heeft betaald. Zij lopen niet de Camino maar een andere route. Als Donald hen aangeeft dat zij wel een Credential moeten kopen, weigeren zij dit en wordt m.n. de dame erg boos. Er ontstaat ook een ruzie tussen het echtpaar en terwijl zij hun paspoort al af hebben gegeven lopen zij boos naar buiten waar ze minstens een uur op een muurtje zitten. Het echtpaar komt uiteindelijk weer binnen al is de man geheel in tranen. Na een goed gesprek en een knuffel kopen zij toch de Credential en overnachten hier. Een Frans gezin met 5 kinderen, waarvan de jongste 5 was, heeft een nacht bij ons geslapen. De ouders hebben de kinderen tot half augustus van school gehaald om de Camino te lopen. Zij waren van mening dat dit een ervaring is waarin je veel levenslessen krijgt wat een duidelijke meerwaarde heeft voor je leven. De kinderen kwamen actief en vrolijk over. Zij waren betrokken bij alles wat gedaan moest worden op een Camino, zoals de was brengen en halen enz.

Wij hebben veel mooie ontmoetingen gehad met de pelgrims. Eén ochtend hebben twee van onze collega's gezongen in het kleine kerkje om 6.30 uur terwijl de pelgrims langs liepen. Zij werden geraakt door de prachtige galm die uit het kerkje klinkt en dat gold voor zowel de zangeressen als de pelgrims. Dat is de binding tussen pelgrims en hospitaleros. Mooie contacten, fijne gesprekken, hartelijke woorden en geraakt worden door elkaar.

Periode 9 Vrijdag 28 juni t/m 12 juli

Aantal pelgrims: 2.143

Bijzonderheden waren een mevrouw met een kar en twee kleine hondjes uit België. Je zou ze zo binnenlaten, maar dat kan natuurlijk niet. Zij zette haar tent op.

Het is een opnieuw niet erg druk, maar een groep van dertig Duitse scholieren zorgen bij binnenkomst voor de nodige chaos. Hans parkeert ze in de Comedor en de leidster zorgt voor alles wat nodig is voor de registratie. Zij hebben een paar mooie drone-filmpjes gemaakt van het Colegiata

<https://www.youtube.com/watch?v=y8GqnFpKjmo>

Deze morgen haken twee Hospitaleros af vanwege de maag- en darmklachten. Het team is echter groot genoeg om dat op te vangen, omdat alleen de eerste twee verdiepingen zijn gebruikt.

Maandagmorgen blijkt een derde Hospitalero ook af te haken met dezelfde klachten. Later zijn er nu al zeven Hospitaleros met maag- en darmklachten

Na een snelle maar effectieve schoonmaakronde vertrekken we om half tien met een pelgrimspicknick naar Foz de Lumbier voor een 2 uur durende wandeling. Het was pittig klimmen en dalen. We raakten even de route kwijt en dwaalden af, waardoor

we met de kaart in de hand weer het juiste pad moesten vinden. Prachtige uitzichten en imposante vale gieren. Maar net op tijd zijn we weer terug om Agnes te versterken bij de opvang van pelgrims. De rest van de dag verloopt rustig.

San Fermin is begonnen en Pamplona is een Splaats om te vermijden voor de pelgrims. Ook het bagagetransport naar Pamplona ligt plat.

De morgen begint met trage pelgrims. Een vrouw is in de wasserij en heeft alle wasmachines, drogers en centrifuges geprobeerd, want ze wil wel met schone kleren de deur uit. Dat kan natuurlijk niet. Ze heeft met de hand gewassen en alles is nat. Begrijpelijk dat je 's morgens wil wassen als je verregent bent aangekomen. En dan heeft de Jefe toch weer medelijden en zorgt dat ze met droge spullen de deur uit kan. Het is nogal een probleem om haar de deur uit te krijgen. Ze treuzelt eindeloos op haar bed met tasjes en zakjes. Ze heeft nog wat te leren. Voor acht uur is ze niet weg.

Een persoon uit Polen, grote en zware rugzak, mager gezicht mag van God 30 dagen niet eten, drinkt alleen maar gekookte en afgekoelde uiensap komt 's' morgens bij ons en wil een gedeelte terug sturen naar huis, zijn moeder zou het geld betalen en of wij dat willen voorschieten, ook wil hij graag onze telefoon gebruiken die hij niet heeft om z'n moeder te bellen. Hoeveer moet je gaan? Een andere man heeft zichzelf opgelegd om gedurende de wandeltocht naar SDC niet te praten komt regelmatig naar de Mostrador om schriftelijk wat te vragen, hij plukt een rozenblaadje van de muur, drukt daar een klemmetje op met een snoetje en laat ons

een muziekje horen die uit het blaadje komt, alleen positieve mensen kunnen dit horen. Om half zeven komt de politie. Zij hebben op de route Valcarlos een vrouw gevonden, die nog zeker 10 km moet lopen, maar niet met ze mee wilde rijden. Ze had alleen honger. Met wat koekjes gaan ze terug om haar toch op te pikken. Ze vinden haar niet en als ze tegen half tien nog niet binnen is, stuurt Marisol de politie opnieuw op weg om haar te zoeken. Ze brengen haar binnen. Deze mevrouw is vroeg vertrokken uit SJPP, maar loopt ontzettend traag. Ze was nog niet halverwege de klim.

e mevrouw die door de politie is gebracht Dheeft veel tijd nodig om haar spullen te pakken. Ze wil graag als host blijven. Dat kan natuurlijk niet. Vervolgens vraagt ze of ze drie dagen mag blijven. Nee dus.

Periode 10 Vrijdag 12 juli t/m 26 juli
Aantal pelgrims: 2.022

Uit de aan- en opmerkingen van diegene met ervaring bleek dat iedere groep zo zijn eigen werkwijze heeft. Bijvoorbeeld over het samenstellen van de koppels maar ook de aflossingen van elkaars werkzaamheden. De werkwijze in het washok maar ook het gebruik van twee trappenhuizen bij binnenkomst van de wandelaars. Kortom we liepen vandaag al tegen een paar verschillende werkwijzen aan maar unaniem waren we het er samen over eens dat er eigenlijk geen 'fout' is. Eenieder probeert het zo goed mogelijk te doen maar wat het allerbelangrijkste is dat we een 'goede gastheer/vrouw' voor onze gasten willen zijn.

Dat we al op de 1ste dag al met een stel horken werden geconfronteerd heeft gelukkig niet geleid tot irritatie vanaf onze kant. Drie Spaanse mountainbikers dit vanaf het moment van binnenkomst tot aan hun (te late) vertrek op een onbeschofte manier hebben lopen zeuren tegen ons. Wensten zich bijna aan geen enkele regel te onderwerpen en dachten dat zij als Spanjaarden de dienst konden uitmaken. De assertiviteit van een

aantal van ons veroorzaakte bij hen alleen maar meer chagrijn.

Zaterdagavond. Tja het liep inderdaad tegen tienenv gisteravond, het wc-papier was al aangevuld en het blad met lege koffiekopjes naar boven, toen er nog een jonge vrouw aan kwam lopen, een Française bleek, Virginie. Met een lichte paniek in de ogen en duidelijk de uitputting nabij vertelde ze dat ze was verdwaald op de berg. Ze had veertig km gelopen. Haar rugzak was in Saint Jean, ze had alleen een heel klein tasje bij zich dat ook nog kapot was. Gelukkig had ze wel haar paspoort, Credential en haar portemonnee, zodat ze kon worden ingeschreven. Tja en toen konden wij onze oprechte hospitaleerattitude waarmaken. Grappig genoeg beleefden we daar allemaal ook een soort genoegen in. De een ging boterhammetjes en thee maken, de volgende zocht beddengoed bij elkaar, Hans had 's morgens nog een stukje zeep gevonden en een handdoek was er natuurlijk ook. Op de gevonden-voorwerpen-tafel lag nog net een T-shirtje waar ze wel in kon slapen. Hèhè, ze kon haar bedje in. Gelukkig liep Pauline mee, want een stel Koreanen had kennelijk een fles water laten vallen, er moest eerst nog gedweild worden. Toen wij dan aan de borrel konden beginnen, snapten we eigenlijk nog steeds niet hoe ze nou bij ons was aanbeland. Vandaag spraken we haar weer; ze stond te liften met een karton waarop St. Jean. Diegene die eerder hebben gehospiteerd zullen het herkennen, de vermoeidheid slaat toe. Het is de 11de dag en de vroege diensten in combinatie met de late avonden gaan hun tol eisen. Toch starten we de dag zoals altijd. Pelgrims uitwaaien, poetsen, koffie drinken, lunchen en om 14.00 uur ontvangen we de nieuwe pelgrims.

De vermoeidheid is meteen over. We staan open voor de verhalen en ontvangen met liefde iedereen die binnenkomt. *Een kleine nuance; de meeste pelgrims geven energie. Er zijn er echter ook die veel energie kosten!* Dan komt er een gezin met 7 kinderen waarvan de twee jongste 4 maanden oud zijn (tweeling) De oudste is een meisje van ongeveer 10 jaar en verstandelijk gehandicapt. De ander 4 zijn 2 jongens en 2 meisjes en spelen op de binnenplaats. Ook een van deze kinderen heeft een verstandelijke beperking. Het valt ons zwaar om ongenuanceerd naar dit gezin te kijken. Waarom doe je met deze jonge kinderen een deel van de zware Camino?
Het is een steeds terugkerend ergernis, de digitale ID kan niet worden gescand... Maar we roepen steeds maar "it is what it is".

Bericht ontvangen van Gerard Veldhuis, Jefe in P 12.

Dit is een beoordeling van een pelgrim over Roncesvalles die meer dan 70 landen heeft bezocht.

Mijn (bevooroordeelde) top 10 Camino Frances Albergues
Hier zijn 10 van mijn favoriete Camino Frances Albergues waar ik op mijn Camino heb geslapen. Houd rekening met zoveel dorpen en opties, ik heb alleen het oppervlak van alle beschikbare Camino Frances-Albergues afgeschuimd.

1 | Albergue de Peregrinos de Roncesvalles
Real Colegiata de Santa María de Roncesvalles is de thuisbasis van de Albergue de Peregrinos de Roncesvalles
Eerste uitzicht op de Real Colegiata de Santa María
Albergue Locatie: Roncesvalles
Soldaat Albergue
Pelgrim Bedden: 183 / €14
Openen: Het hele jaar door gaan de deuren open om 14:00 uur
Pelgrim Credential vereist: Ja

Contactpunten | E-mail:
info@alberguederoncesvalles.com | Officiële
Facebook-pagina

Reserverings aanvragen
De Roncesvalles Pilgrim Albergue is gehuisvest
in het achterste gedeelte van de Koninklijke
Collegiale Kerk van Roncesvalles. Deze
indrukwekkende kerk werd gebouwd in de
13e eeuw en verwelkomt al eeuwenlang
pelgrims.

Dit is een van de meer populaire Camino
Frances-bergues onderweg, vooral voor die
pelgrims die verder terug in Le Puy Frankrijk
zijn begonnen. De Albergue de Peregrinos de
Roncesvalles is de eerste Albergue in Spanje
nadat hij door de Pyreneeën was gekomen
vanuit Saint Jean Pied de Port, Frankrijk.

Er is een pelgrimskantoor op de binnenplaats.
Als je geen Pilgrim Credential
(pelgrimspaspoort) hebt opgehaald in St Jean
Pied de Port, kun je je hier registreren.
Daarnaast is het mogelijk om het museum, de
kerk te bezoeken of een nachtelijke
pelgrismis bij te wonen. Merk op dat er ook
een EHBO-ruimte voor pelgrims ter plaatse is.

De belangrijkste attractie van Roncesvalles is
de enorme kerk en het oude
pelgrimshospitaal, nu een Camino Frances
Albergue
De Albergue de Peregrinos de Roncesvalles
strekt zich uit over een paar verdiepingen, dus
er zijn nogal wat trappen en nu een moderne
lift. Elke verdieping heeft stapelbedden in
secties, voor een totaal van vier bedden per
kubus. Er zijn ook aparte badkamers voor
mannen en vrouwen op elke verdieping.

De maaltijden worden uitbesteed aan lokale
restaurants. Als je van plan bent een
pelgrimsmaaltijd te organiseren, moet je een
maaltijdbon kopen bij het hoofdkantoor.

Van alle Camino Frances Albergues heeft deze
misschien wel de beste wasfaciliteiten. De was
wordt met liefde gedaan door blijde vrijwilligers
(geweldige was feeën) die de was wassen,
drogen, vouwen en afleveren. Als alternatief
kunt u droge kleding ophangen die in een

machine kan worden uitgesponnen (door
donatie).

De wake-up call wordt gedaan door de
rustgevende opname van gregoriaanse
gezangen. Ik weet niet of we geluk hadden,
maar we waren gezegend met een zeer
gedenkwaardig en pittig lied gezongen door
een joviale vrijwilliger.

"Goedemorgen, goedemorgen, de Camino
wacht op je!"

Iedereen verliet de Albergue de Peregrinos de
Roncesvalles met een grote grijns op hun
gezicht, ook al regende het.

Psst... Er zijn 100 extra pelgrimsbedden in de
oude herberg als de hoofdherberg Albergue
de Peregrinos de Roncesvalles vol raakt. Als
het helemaal volgeboekt is, zijn er ook een
paar alternatieve plekken om te verblijven in
Roncesvalles.

Zie site: <https://www.packing-up-the-pieces.com/camino-frances-albergues-tips/#:~:text=Albergues%20are%20basic%20accommodations>